

Sygn. akt VII U 1324/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Pawlak

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Zimniak – Strusińska

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2018 r. w Bydgoszczy

sprawy J. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 3 września 2015 r. nr 07- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 10 grudnia 2014 r. w wysokości 2 % (dwóch procent).

SSR Piotr Pawlak

Sygn. akt. VII U 1324/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu J. Z. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 10 grudnia 2014r. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 27 sierpnia 2015 r. ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu w związku z w/wym. wypadkiem.

J. Z. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, nie zgadzając się z ustaleniem zgodnie z którym w wyniku wypadku komunikacyjnego w czasie pracy doznał urazu kręgosłupa szyjnego, barku lewego, łokcia lewego, a wskazane uszkodzenia nie spowodowały jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu, a następstwa przedmiotowego wypadku zostały wyleczone bez jakichkolwiek następstw.

Organ rentowy, w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

J. Z. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 01 lutego 1995 roku

Okoliczność bezsporna, a ponadto, zaświadczenie z 05.01.2010 r. – k. 8 akt organu.

J. Z. w dniu 10 grudnia 2014 r. około godziny 14.10 jadąc samochodem marki F. (...) do klientów w rejonie gminy K., przejeżdżając przez B. ulicą (...) od strony ulicy (...), został uderzony przez samochód osobowy marki V. (...) kierowany przez E. G., która wymusiła w ten sposób pierwszeństwo wyjeżdżając spod ulicy podporządkowanej.

Okoliczność bezsporna, a ponadto zawiadomienie o wypadku k. 2-3 akta organu, zapis wyjaśnień poszkodowanego k. 5 akt organu, oświadczenie sprawcy kolizji drogowej k. 6 akt organu.

Organ rentowy uznał zdarzenie z dnia 10 grudnia 2014 r. za wypadek przy pracy.

Okoliczności bezsporne.

W wyniku zdarzenia z dnia 10 grudnia 2014 r. ubezpieczony doznał: stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa oraz kończyny lewej górnej z następowym ograniczeniem ruchów kończyny i zespołem bólowym szyjno-barkowym (5% trwałego uszczerbku na zdrowiu p 94 a) oraz zespołu ciasnoty podbarkowej z przebytym stłuczeniem stawu ramiennego lewego i ograniczeniem ruchów rotacji i unoszenia ramienia (5% trwałego uszczerbku na zdrowiu), łącznie 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu). Ubezpieczony był wcześniej leczony szpitalnie po wypadku z 1986 roku, zaś od 2003 roku leczył się z powodu okresowych dolegliwości bólowych kręgosłupa i stawów biodrowych, co oznacza, iż uraz z 10 grudnia 2014 roku nałożył się na istniejące wcześniej zmiany chorobowe kręgosłupa i stawu ramiennego. Wcześniejsze zmiany zwyrodnieniowe z niewielkim ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa (poniżej 20 %) należy ocenić w drodze analogi na 5 % stałego uszczerbku na zdrowiu, zaś zmiany zwyrodnieniowe z ciasnotą podbarkową lewego stawu ramiennego na 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu. Łączne nasilenie istniejących w organizmie ubezpieczonego zmian chorobowych wynosi 8 %, zaś realny uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem z dnia 10 grudnia 2014 roku 2 % ($10\% - 8\% = 2\%$).

Dowód: opinia biegłego lekarza sądowego z dnia 08 września 2016r. k. 46 – 47, opinia uzupełniająca biegłego lekarza sądowego z dnia 15 sierpnia 2017 roku k. 79, opinia biegłego lekarza sądowego z dnia 19 lipca 2017r. k. 58 – 60, opinia uzupełniająca biegłego lekarza sądowego z dnia 10 listopada 2017 roku k. 93, opinia biegłego lekarza sądowego z dnia 23 lutego 2018 roku k. 122-123.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia albo w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Okoliczności wypadku i w konsekwencji kwestia uznania zdarzenia za wypadek przy pracy w myśl powołanego wyżej przepisu nie były między stronami sporne. Spornym okazało się natomiast ustalenie procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego wskutek doznanego urazu.

Może być tak, że ujemne następstwa wypadku ujawnią się natychmiast po działaniu przyczyny zewnętrznej. Może się zdarzyć także i tak, że wypadek przy pracy nie pozostawi żadnych ujemnych skutków w postaci uszczerbku na zdrowiu. Uszczerbek na zdrowiu nie stanowi wszak pojęciowej cechy wypadku przy pracy. Jest natomiast przesłanką nabycia prawa do świadczeń "wypadkowych".

Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji, o czym stanowi art. 11 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych a od wydanej na podstawie ich orzeczenia decyzji o przyznaniu bądź odmowie przyznania odszkodowania przysługuje odwołanie do Sądu.

Zgodnie z § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 daje Rozporządzenia) jeżeli wypadek przy pracy lub choroba zawodowa spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów lub układów, ogólny stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenie, w sposób określony w ocenie procentowej, z ograniczeniem do 100%.

W toku niniejszej sprawy przeprowadzono dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: ortopedy (S. F. (1) k. 11-12, S. T. (1) k. 46-47, 79, R. A. k. 122 -123) neurologa B. R. (k. 58-60, 93).

Biegły lekarz ortopeda S. F. (1) po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i po przeprowadzonym badaniu lekarskim doszedł do przekonania, iż z powodów ortopedycznych ubezpieczony nie doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (k. 11-12). Przebyty uraz stawu barkowego i łokciowego lewego oraz kręgosłupa szyjnego wygojone bez upośledzenia dysfunkcji.

Zastrzeżenia do ww opinii złożył odwołujący zarzucając jej niezapoznanie się przez biegłego z dokumentacją medyczną oraz nieprzeprowadzenie uczciwych badań. Biegły miał stwierdzić, nie zapoznając się nawet z dostarczonymi zdjęciami ze znajduje się na nich coś co nie ma nic wspólnego z wypadkiem z dnia 10 grudnia 2014 roku. Ponadto w opinii błędnie wskazano, iż leczył się w Poradni Szpitalnej w S., lecz w Specjalistycznej Poradni Urazowo- Ortopedycznej w Ż., a w badania przedmiotowym badaniu przedmiotowym błędnie wskazano, iż odwołujący jest praworęczny a nie jak w rzeczywistości leworęczny (k. 20). Uznając zasadność zastrzeżeń odwołującego, Sąd dopuścił dowód z opinii II biegłego ortopedy (k. 27).

Biegły lekarz sądowy ortopeda S. T. (1), po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i po przeprowadzonym badaniu lekarskim doszedł do przekonania, iż ubezpieczony doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku z dnia 10 grudnia 2014 roku, a trwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w wyniku wypadku wynosi łącznie 2 %. Jest on wynikiem sumy uszczerbków na zdrowiu związanych z wypadkiem z ww dnia (5 % + 5 % = 10 %), przy uwzględnieniu istniejących wcześniejszych zmian chorobowych 8 % (5 % + 3 % = 8 %).

Również biegły sądowy neurolog w swojej opinii podstawowej określił stopień stałego uszczerbku na zdrowiu na 2 % (pkt 104) spowodowane przewlekłymi zmianami stawu barkowego lewego – kończyny dominującej, w zakresie odwiedzenia i rotacji wewnętrznej charakterystycznych dla problemów pourazowych, uwzględniając wcześniejsze istniejące zmiany o typie cieśni podbarkowych.

Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii biegłego ortopedy S. T. (1) oraz biegłego neurologa, jednocześnie nie zgłaszając zastrzeżeń do opinii biegłego ortopedy S. F. (1) (opinia z dnia 20.02.2016). W ocenie Komisji Lekarskiej ZUS uszczerbek z poz. 104 w wysokości 2 % nie jest zgodny z tabelą uszczerbkową.

Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniających biegłego ortopedy S. T. (1) oraz neurologa. W swoich opiniach uzupełniających ww biegli podtrzymali swoje opinie główne (k. 79, 93) z argumentacją powołaną w opiniach głównych.

Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do orzeczenia uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %. (pisma k. 88, k. 105).

Mając na względzie rozbieżności w ocenie stanu zdrowia odwołującego w związku z jego wypadkiem z dnia 10 grudnia 2014 roku dokonanych przez biegłych, jak również biorąc pod uwagę skomplikowany stan zdrowia odwołującego wynikający z jego uprzednich zmian chorobowych, Sąd postanowieniem z dnia 02 stycznia 2018 roku dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy (k. 106).

W opinii z dnia 23 lutego 2018 roku, biegły ortopeda R. A. podzielił wnioski zawarte w opinii biegłego z dnia 08 września 2016 roku (tj. biegłego S. T. – k. 46-47 akt) wskazując, iż ograniczenie funkcji jest skutkiem zarówno zmian pourazowych jak i wcześniej istniejących zmian zwyrodnieniowych, co skutkuje koniecznością pomniejszenia istniejącego uszczerbku w związku z obecnością schorzenia samoistnego.

W opinii Sądu sporządzona opinia biegłego ortopedy S. F. (1) (k. 11 – 12) jest pobieżna, nie opisuje w sposób szczegółowy i kompleksowy stanu zdrowia odwołującego z uwzględnieniem przebytych wcześniej tj. przed wypadkiem z dnia 10 grudnia 2014 roku, zmian cieśni podbarkowych oraz istniejących zmian zwyrodnieniowych. W konsekwencji, brak jest podstaw do uznania jej za podstawę wydanego orzeczenia. Zdaniem Sądu sporządzone w sprawie opinie biegłych: ortopedy S. T. (1) i R. A. oraz neurologa B. R. zawierają rzetelną, wszechstronną, kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego, z uwzględnieniem wcześniejszych zmian, mających wpływ na ustalenie stopnia uszczerbku na zdrowiu odwołującego. Przedstawione opinie są rzetelne, kompleksowe, logiczne, a ponieważ biegli są specjalistami w swoich dziedzinach, Sąd nie znalazł podstaw by ją kwestionować. Sąd w tym miejscu podkreśla zbieżności i zgodność opinii ww trzech biegłych sądowych, którzy w sposób niezmiernie szczegółowy i kompleksowy, w przeciwieństwie do biegłego S. F., ustalili i określili stopień uszczerbku na zdrowiu odwołującego w związku z wypadkiem z dnia 10 grudnia 2014 roku. Dlatego też przedmiotowe opinie Sąd uczynił podstawą rozstrzygnięcia ustalając stopień uszczerbku na zdrowiu na 2 %.

Sąd oceniając materiał dowodowy kierował się zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczeniem życiowym.

W oparciu o wnioski z opinii biegłych: ortopedy S. T. (1) i R. A. oraz neurologa B. R. Sąd ustalił, iż odwołującemu przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Mając na względzie regulację § 9 ust. 1 Rozporządzenia, Sąd przyjął, iż łączny, ostateczny uszczerbek na zdrowiu (po pomniejszeniu o wcześniejsze zmiany chorobowe) wyniósł 2 %, a więc mając na względzie, iż w zaskarżonej decyzji przyznano ubezpieczonemu 0 % uszczerbku, należało orzec o 2 % uszczerbku na zdrowiu.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 2% uszczerbku na zdrowiu.

SSR Piotr Pawlak